

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1663/2020
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., правног следбеника пок. ББ из села ..., ВВ из села ... и ГГ из села ..., као правни следбеници пок. ДД из села ..., које заступа Властимир Ристић, адвокат из ..., против туженог ЂЂ из села ..., чији је пуномоћник Горан Деспотовић, адвокат из ..., ради забране отицања отпадних вода, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 4146/18 од 21.10.2019. године, у седници одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 4146/18 од 21.10.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 4146/18 од 21.10.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П 2135/14 од 31.07.2017. године, које је исправљено решењем истог суда П 2135/14 од 28.08.2018. године, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 96.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 4146/18 од 21.10.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца АА, решење првостепеног суда потврђено и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужилаца побија се другостепено решење којим је потврђено решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини њихово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић